

”ميني بچي - ٽن نين آب تڪ جو ڪچ پڙها هئ اسي پوڻ ڄاڻو،
جيتي جي مرنا معنيٰ سڀ ڪچ پوڻا، پڇا ڪچ پي ياد نه آئي“

پرشن :- جو پورا جيتي جي مري نھين هئ اُنڪي نشاني ڪيا هونگي؟
اُتر :- وهه باپ سين پي آر گيو ڪرتي رهينگي. شاسترون ڪا مثال ديتي رهينگي. جو پورا
مر گئي وهه ڪهينگي بابا جو سُناتي وهي سچ هئ. هر نين آڏا ڪلپ جو سُنا وهه جوڻ هين ٿا
اس ليئي آب اُسي مُڪ پر پي نه لائين. باپ نين ڪها هئ هيئر نو ايول....

گيت - اور نمه هوايه....

اور شانتي. بچون ڪو سمجهايا ڳيا هئ جب شانتي ۾ بئنٽي هو، جسڪو نيشنا اُڪير ديئا
هئ، يهه ڊرل ڪرائي جاتي هئ. آب باپ بئنڻ روحاني بچون ڪو سمجھاتي هئ ڪ جو جيتي
جي مري هئ، ڪهتي هئ هر جيتي جي مر چڪي هئ، جسسي منش مرتا هئ تو سڀ ڪچ پوڻ
ڄاتا هئ صرف سنسڪار رھتي هئ. اُپي ٽر پي باپ ڪا بن ڪر دنيا سين مر گئي هو. باپ
ڪهتي هئ تمھاري ۾ پڙتي ڪي سنسڪار ٿي، آب وهه سنسڪار بدل رھي هئ تو جيتي جي ٽر
مرتي هو نان. مرنِي سين منش پڙها هوئا سڀ ڪچ پوڻ ڄاتا هئ ڦر دوسري جنم ۾ نئين سر
پڙهنا هوتا هئ. باپ پي ڪهتي هئ ٽر جو ڪچ پڙهي هوئي هو وهه پوڻ ڄاڻو. ٽر تو باپ ڪي
بني هو نان. مئن تمڪو نئين بات سُناتا هون. تو آب ويد، شاستر، گرنٿ، جپ، تپ آد يهه سڀ
باتين پوڻ ڄاڻو. اس ليئي هين ڪها هئ، هيئر نو ايول، سڀ نو ايول.... يهه ٽر بچون ڪي
ليئي هئ. ڪئين بهت شاستر آد پڙهي هوئي هئ، پورا مري نھين هئ تو فالتو آر گيو ڪرينگي.
مر گئي تو ڦر ڪيپي آر گيو نھين ڪرينگي. ڪهينگي باپ نين جو سُنايا هئ وهي سچ هئ، باقي
باتين هر مُڪ پر ڪيون لائين. باپ ڪهتي هئ يهه مُڪ پَر لاڻو هين نھين. هيئر نو ايول. باپ
نين ڊئريڪشن ديئا نان، ڪچ پي سُنو نھين. بولو اُپي هر گيان ساگر ڪي بچي بني هئ تو
پڙتي ڪو ڪيون ياد ڪرين! هر ايڪ پڳوان ڪو هين ياد ڪرتي هئ. باپ نين ڪها هئ پڙتي
مارگ ڪو پوڻ ڄاڻو. مئن تمڪو سهج بات سُناتا هون ڪ مجھه ٻيچ ڪو ياد ڪرو تو جھاڙ سارا
ٻڌي ۾ آ هين ڄاڻينگا. تمھاري مکيه هئ گيتا. گيتا ۾ هين پڳوان ڪي سمجھاڻي هئ. آب يهه
هئ نئين باتين. نئين بات پر سڌا زياده ڌيان ديئا ڄاتا هئ. هئ پي بڙي سَمڀل بات. سڀ سين
بڙي بات هئ ياد ڪرني ڪي. گھري گھري ڪهنا پرتا هئ، من مناڀو. باپ ڪو ياد ڪرو، يهه
بهت گھيه باتين هئ، اس ۾ هين وگھن پرتي هئ. بهت بچي هئ جو ساري ڏن ۾ دو منت پي ياد
نھين ڪرتي. باپ ڪا بنتي پي اُچا ڪرم نھين ڪرتي تو ياد پي نھين ڪرتي، وڪرم ڪرتي
رھتي هئ. ٻڌي ۾ بئنٽا هين نھين هئ تو ڪهينگي يهه باپ ڪي آڳيا ڪا نرادر هئ، پڙهه نھين
سڪينگي، وهه طاقت نھين ملتي. جسماني پڙهائي سين پي ٻل ملتا هئ نان. پڙهائي هئ سورس
آف انڪم. شرير نرواه هئ سو پي اَلپڪال ڪي ليئي. ڪئين پڙهتي پڙهتي مر جاتي هئ تو
وهه پڙهائي ٿوريئي ساٿ لي ڄاڻينگي. دوسرا جنم لي ڦر نئين سر پڙهنا پري. يهان تو ٽر جتنا

پڙهينگي، وه ساٿ لي جائينگي ڪيونڪ تهر پراڻو پاتي هو دوسري جنم ۾. باقي تو وه سڀ هئ
 پڙتي مارگ. ڪيا ڪيا چيزين هئ، يهه ڪوئي نهين ڄاڻتي. روحاني باپ تهر رُوحون ڪو بئٽ گيان
 ديتي هئ. ايڪه هين وار باپ سُپريم رُوح آڪر رُوحون ڪو ناليچ ديتي هئ، جس سين وشو ڪي
 مالڪ بن جاتي هو. پڙتي مارگ ۾ سورب ٿوريئي هوتا هئ. اُپي تهر ڏڻي ڪي بني هو. مايا ڪئين
 وار بچون ڪو پي نڌڻڪا بناء ديتي هئ، چوڻي چوڻي باتون ۾ آپس ۾ لڙ پرتي هئ. باپ ڪي ياد ۾
 نهين رهتي تو نڌڻڪي هوئي نان. نڌڻڪا بنا تو ضرور ڪڇ نه ڪڇ پاپ ڪرم ڪر دينگي. باپ
 ڪهتي هئ ميرابن ڪر ميرابن نام بدنام نه ڪرو. ايڪه دو سين بڙا پيار سين چلو، اَلتا سَلتا بولو مت.
 باپ ڪو ائسي ائسي اهلڀائين، ڪُڇائين، پيلڻيون ڪا پي اڏار ڪرنا پرتا هئ. ڪهتي
 هئ پيلڻي ڪي پير ڪائي. اَب ائسي هين پيلڻي ڪي ٿوريئي ڪا سڪتي هئ. پيلڻي سين جب
 برهمڻي بن جاتي هئ تو ڦر ڪيون نهين ڪائينگي! اِس ليئي برهما پوجن ڪي مهما هئ. شو
 بابا تو ڪائينگي نهين. وه تو اُپوڻتا هئ. باقي يهه رت تو کاتي هئ نان. تهر بچون ڪو ڪوئي
 سين آرگيو ڪرني ڪي درڪار نهين هئ. سدا اپنا سيف سائيڊ رکنا چاهيئي. اڪبر هين دو بولو،
 شو بابا ڪهتي هئ. شو بابا ڪو هين رُدر ڪها جاتا هئ. رُدر گيان يگيه سين وناش جوالا نڪلي
 تو رُدر پڳوان هوئا نان. ڪرشن ڪو تو رُدر نهين ڪهينگي. وناش پي ڪوئي ڪرشن نهين
 ڪراتي، باپ هين اِسٽاپنا وناش، پالنا ڪراتي هئ. خد ڪڇ نهين ڪرتي، نهين تو دوش پر
 جائي. وه هئ ڪرڻ ڪراونهار. باپ ڪهتي هئ هر ڪوئي ڪهتي نهين هئ ڪ وناش ڪرو.
 يهه سارا ڊراما ۾ نوڏا هئا هئ. شڪر ڪڇ ڪرنا هئ ڪيا؟ ڪڇ پي نهين. يهه صرف گائن هئ
 ڪ شڪر دواران وناش. باقي وناش تو وه آپيهين ڪر رهي هئ. يهه اُنادي بنا هئا ڊراما هئ
 جو سمجهايا جاتا هئ. رچنا باپ ڪو هين سڀ پوڻ گئي هئ. ڪهتي هئ گاد فادر رچنا هئ
 پرنٽو اُنڪو ڄاڻتي هين نهين. سمجهتي هئ ڪ وه دنيا ڪرڻي ڪرتي هئ. باپ ڪهتي هئ
 مئن ڪرڻي نهين ڪرتا هون، مئن چينچ ڪرتا هون. ڪلهيگ ڪو ستيگ بناتا هون. مئن
 سنگم پر آتا هون، جسڪي ليئي گايا هئا هئ، سُپريم آسپيشيس يگ. پڳوان ڪلياڻڪاري
 هئ، سڀڪا ڪلياڻ ڪرتي هئ پرنٽو ڪئي اُور ڪيا ڪلياڻ ڪرتي هئ، يهه ڪڇ ڄاڻتي
 نهين. انگريزي ۾ ڪهتي هئ لبريٽر، گائيڊ، پرنٽو اُنڪا آرٿ ٿوريئي سمجهتي هئ. ڪهتي
 هئ پڙتي ڪي باد پڳوان ملينگا، سدگتي ملينگي. سرو ڪي سدگتي تو ڪوئي منش ڪر نه
 سڪي. نهين تو پرماتما ڪو پنت پاون سرو ڪا سدگتي داتا ڪيون گايا جائي؟ باپ ڪو ڪوئي
 پي ڄاڻتي نهين، نڌڻڪي هئ. باپ سين وپريت ٻڌي هئ. اَب باپ ڪيا ڪري. باپ تو خد
 مالڪ هئ. اُنڪي شو جينتي پي ڀارت ۾ مناتي هئ. باپ ڪهتي هئ مئن آتا هون پڙتون ڪو
 قل ديني. آتا پي ڀارت ۾ هون، اُني ڪي ليئي مجهي شرير تو ضرور چاهيئي نان. پريڻا سين
 ٿوريئي ڪڇ هونگا. اِنهر پرويش ڪر، اُنڪي مُڪ دواران تمڪو گيان ديتا هون. گئوُمڪ ڪي
 بات نهين هئ. يهه تو اِس مُڪ ڪي بات هئ. مُڪ تو منش ڪا چاهيئي، نه ڪ جانور ڪا. اِتنا
 پي ٻڌي ڪام نهين ڪرتي هئ. دوسري طرف ڦر پايڙت ڊڪاتي هئ، وه ڪئي اُور ڪب آتي
 هئ، ذرا پي ڪسڪو پتا نهين هئ. تو باپ بچون ڪو بئٽ سمجهاتي هئ ڪ تهر جيتي جي مر گئي

تو پڄتي مارگ ڪو اڪدم پڙل ڄاڻو. شو پڳوانو واچيه مجھي ياد ڪرو تو وڪرم وناش هو ڄاڻينگي. مٿن هيئن پنت پاون هون. تهر پوتر هو ڄاڻينگي ڦر سڀڪو لي ڄاڻونگا. ميسيج گهر گهر ۾ دو. باپ ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي. تهر پوتر بن ڄاڻينگي. وناش سامني ڪرا هئ. تهر ٻلائي پي هو هي پنت پاون آڻو، پنتون ڪو پاون بناڻو، رام راجيه استاپن ڪرو، راوڻ راجيه سين مڪت ڪرو. وه هرايڪ اپني اپني ليئي ڪوشش ڪرتي هئ، باپ ڪهتي هئ مٿن آڪر سرو ڪو مڪت ڪرتا هون. سڀي پانچ وڪارون ڪي جيل ۾ پري هئ. مٿن سرو ڪي سدگتي ڪرتا هون. مجھي ڪها پي جاتا هئ دڪ هرتا سڪ ڪرتا. رام راجيه تو ضرور نئين دنيا ۾ هونگا.

تهر پاندوون ڪي اڀي پريت ٻڌي هئ. ڪوئي ڪوئي ڪي تو فوڙن پريت ٻڌي بن جاتي هئ. ڪوئي ڪوئي ڪي ڏيري ڏيري پريت جڻتي هئ. ڪوئي تو ڪهتي هئ بس هر سڀ ڪڇ باپ ڪو سريندر ڪرتي هئ. سواءِ ايڪ ڪي دوسرا ڪوئي رها هيئن نهين. سڀڪا سهارا ايڪ گاڊ هيئن هئ. ڪتني سڀل سين سڀل بات هئ. باپ ڪو ياد ڪرو اوڙ چڪر ڪو ياد ڪرو تو چڪرورتي راجا راڻي بنينگي. يهه اسڪول هيئن هئ وشو ڪا مالڪ بنني ڪا، تب چڪرورتي راجا نام پرا هئ. چڪر ڪو جانني سين ڦر چڪرورتي بنتي هئ. يهه باپ هيئن سمجھاتي هئ. باقي آڙڳبو ڪڇ پي نهين ڪرني هئ. بولو پڄتي مارگ ڪي سڀ باتين چورو. باپ ڪهتي هئ صرف مجھي ياد ڪرو. موڻ بات هيئن يهه هئ. جو تپور پرشارڻي هوتي هئ وه زور سين پڙهائي ۾ لڳ جاتي هئ، جنڪو پڙهائي ڪا شونق هوتا هئ وه سويري اون ڪر پڙهائي ڪرتي هئ. پڄتي والي پي سويري اُنتي هئ. نوڌا پڄتي ڪتني ڪرتي هئ، جب سر ڪاڻي لگتي هئ تو ساکياتڪار هوتا هئ. يهان تو بابا ڪهتي هئ يهه ساکياتڪار پي نقصان ڪارڪ هئ. ساکياتڪار ۾ جاني سين پڙهائي اوڙ يوگ دونو بند هو جاتي هئ. ٽائيمر ويسٽ هو جاتا هئ. اس ليئي ڌيان آڌي ڪا شونق تو بلڪل نهين رڪنا هئ. يهه پي بڙي بيماري هئ، جس سين مايا ڪي پرويشتا هو جاتي هئ. جسسي لڙائي ڪي سميه نيوز سُناتي هئ تو بيچ ۾ اُتسي ڪڇ خرابي ڪر ديتي هئ جو ڪوئي سُن نه سڪي. مايا پي بهتون ڪو وگهن ڊالتي هئ. باپ ڪو ياد ڪرني نهين ديتي هئ. سمجھا جاتا هئ انڪي تقدير ۾ وگهن هئ. ديڪا جاتا هئ ڪ مايا ڪي پرويشتا تو نهين هئ. بي قاعدي تو نهين ڪڇ بولتي هئ تو ڦر جهٽ بابا نيچي اُتار دينگي. بهت منش ڪهتي هئ، همڪو صرف ساکياتڪار هو تو اتنا سڀ ڌن مال آڌ هر آپڪو دي دينگي. بابا ڪهتي هئ يهه تهر اپني پاس هيئن رڪو. پڳوان ڪو تمھاري پئسي ڪي ڪيا درڪار ڪي هئ. باپ تو ڄاڻتي هئ اس پڙاڻي دنيا ۾ جو ڪڇ هئ، سڀ پسر هو ڄاڻينگا. بابا ڪيا ڪرينگي؟ بابا پاس تو ڦري ڦري (بوند بوند) تلاءُ هو جاتا هئ. باپ ڪي ڊئريڪشن پر چلو، هاسپيٽل ڪم يونيورسٽي ڪولو. جهان ڪوئي پي آڪر وشو ڪا مالڪ بن سڪي. تين پتر پرڻوي ۾ بئن تمڪو منش ڪو نر سين نارائڻ بنا هئ. پرنٽو تين پتر پرڻوي ڪي پي نهين ملتي هئ. باپ ڪهتي هئ مٿن تمڪو سڀي ويدون شاسترون ڪا سار بتاتا هون. يهه شاستر هئ سڀ پڄتي مارگ ڪي. بابا ڪوئي ننڊا نهين ڪرتي هئ. يهه تو ڪيل بنا هوئا هئ. يهه صرف سمجھاني ڪي ليئي ڪها جاتا هئ. هئ تو ڦري ڦري ڪيل نان. ڪيل ڪي هر ننڊا نهين ڪر سڪتي هئ. هر ڪهتي هئ گيان سورپ،

ڳيان چندرما تو ڦر وه چندرما آڌ ۾ ڄاڪر ڏونڊ تي هئ. وهان ڪوئي راجائي رکي هئ ڪيا؟ ڇپاني لوڳ سوريه ڪو مانتي هئ. هر ڪهتي هئ سوريونسي، وه ڦر سوريه ڪي بئٺ پوجا ڪرتي هئ، سوريه ڪو پاڻي ڏيتي هئ. تو بابا نين بچون ڪو سمجهايا هئ ڪوئي پي بات ۾ ڄاڻي آر ڳيو نهن ڪرني هئ. بات هين ايڪ سٺائو باپ ڪهتي هئ ماميڪر ياد ڪرو تو پاڻ بنينگي. اڀي راوڻ راجيه ۾ سڀي پتت هئ پرنٽو آڀني ڪو پتت ڪوئي مانتي ٿوريئي هئ.

بچي، تمهاري ايڪ آنڪ ۾ شانتي ڌام، ايڪ آنڪ ۾ سڪڌام باقي اس ڏڪ ڌام ڪو پوڻ ڄاڻو. تم هو چئنن لائيت هائوس. اڀي پردرشي ۾ پي نام رکا هئ، ڀارت دي لائيت هائوس.... ليڪن وه ڪوئي ٿوريئي سمجهينگي. تم اڀي لائيت هائوس هو نان. پورٽ پر لائيت هائوس اسٽيمبر ڪو راستا بناتي هئ. تم پي سيڪو راستا بتاتي هو مڪتي اوڙ جيون مڪتي ڌام ڪا. جب ڪوئي پي پردرشي ۾ آتي هئ تو بهت پريم سين بولو، گاڏ فادر تو سپڪا ايڪ هئ نان. گاڏ فادر يا پرم پتا ڪهتي هئ ڪ مجهي ياد ڪرو تو ضرور مڪ دواران ڪهينگي نان. برهما دواران اسٽاپنا، هر سڀ برهمڻ برهمڻيان هئ برهما مڪ ونساولي. تم برهمڻون ڪي وه برهمڻ پي مهما گاتي هئ برهمڻ ديوتا به نمه. اونچ تي اونچ هئ هين ايڪ باپ. وه ڪهتي هئ مئن تمڪو اونچ تي اونچ راج يوگ سڪاتا هون، جس سين تم ساري وشو ڪي مالڪ بنتي هو. وه راجائي تم سين ڪوئي چين نه سڪي. ڀارت ڪا وشو پر راجيه ٿا. ڀارت ڪي ڪتني مهما هئ. اڀي تم ڄانتي هو ڪ هر شريمت پر يه راجيه اسٽاپن ڪر رهي هئ. اڇا. ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) تيور پرشار ٿي بنني ڪي ليئي پڙهائي ڪا شونق رکنا هئ. سويري سويري اوڻ ڪر پڙهائي پڙهني هئ. ساڪياتڪار ڪي آش نهن رکني هئ، اسر ٿايمر ويسٽ ڄاتا هئ.
- (2) شانتي ڌام اوڙ سڪڌام ڪو ياد ڪرنا هئ، اس ڏڪڌام ڪو پوڻ ڄانا هئ. ڪسي سين پي آر ڳيو نهن ڪرني هئ، پريم سين مڪتي اوڙ جيون مڪتي ڌام ڪا راستا بتانا هئ.

وردان - سدا بيحد ڪي اسٽي ۾ اسٽ رهندي والي پنڌن مڪت، جيون مڪت پو

ديهه ايمان حد ڪي اسٽي هئ اوڙ ديهي ايمان بننا، يه هئ بيحد ڪي اسٽي. ديهه ۾ آني سين انيڪ ڪرم ڪي پنڌون ۾، حد ۾ آنا پرتا هئ ليڪن جب ديهي بن جاتي هو تو پي سڀ پنڌن ختم هو جاتي هئ. جيئي ڪها جاتا پنڌن مڪت هين جيون مڪت هئ، ائسي جو بيحد ڪي اسٽي ۾ اسٽ رهندي هئ وه دنيا ڪي وايومنڊل، واٽبريشن، تموگڻي ورتيان، ميا ڪي وار ان سڀ سين مڪت هو جاتي هئ. اسڪو هين ڪها جاتا هئ جيون مڪت اسٽي، جسڪا انيو سنڱ پر هين ڪرنا هئ.

سلوگن - نشچيه ٻڌي ڪي نشاني - نشچت وڃي اوڙ نشچنت،
انڪي پاس وٽر آ نهن سڪتا.